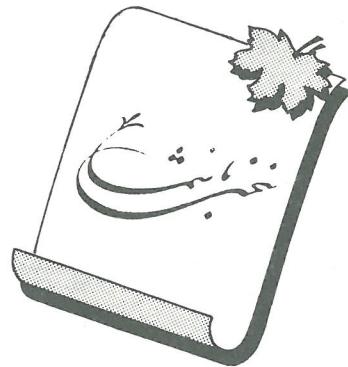

نامه‌داوندجان خرد

شهری را بعنوان مشکل انکارناپذیر جلوه گر ساخته است . صرفنظر از موادی که بصورت پراکنده در ارتباط با آب و فاضلاب شهری در متن قانون شهرداریها و یا لایحه قانونی مربوط به تأسیس وزارت آب و برق (مصوب ۱۳۴۲) و یا قانون تأسیس وزارت نیرو (مصوب ۱۳۵۳) موجود بوده است برای اولین بار در سال ۱۳۵۴ قانون تشکیل شرکتهای تأمین و توزیع آب و تأسیسات فاضلاب شهرها به تصویب رسید که بموجب آن شرکتهای منطقه‌ای تابع وزارت نیرو احداث و بهره‌برداری از تأسیسات آب و فاضلاب شهرها را رأساً و یا مشارکت شهرداری‌ها عهده دار میشوند . ولی بدلیل اختلاف نظرهای وزارت نیرو و وزارت کشور

با آنکه حل مشکلات مربوط به تأمین آب آشامیدنی و تصفیه فاضلابهای شهری یک مقوله تخصصی است ، لیکن متأسفانه در کشور ما همواره بعنوان جزوی از خدمات شهری در تولیت شهرداری‌ها قرار گرفته و در نتیجه از حمایت یک ارگان کارشناسی قوی محروم بوده است .

نابسامانیها و مشکلات متعددی که در حال حاضر گریبانگر بهداشت و محیط زیست جامعه میباشد و سلامت مردم را به مخاطره افکنده است گویای این واقعیت میباشد .

رونده رشد جمعیت شهری و افزایش مصرف سرانه آب از یکسو و موققیت اقلیمی (نیمه خشک) و پراکنده‌گی جمعیت کشور از طرف دیگر آب و فاضلاب

خالی کردن دستگاهها از زیر با ر مسئولیت شده است که در صورت ادامه میتواند زیان های غیر قابل جبرانی به این بخش حساس خدمات شهری وارد سازد.

امید است با احساس مسئولیت همه ارگانهای ذیربیط و با هدایت معاونت محترم وزیر نیرو در آب و فاضلاب شهری بتوان از این دوران گذار بسا موفقیت عبور کرده و عوارض ناشیه را به حداقل ممکن کاهش داد و هر چه زودتر شاهد تحقق اهداف پیش بینی شده در قانون باشیم.

نیز روابطی متناسب با ملت ایران و خواه متناسب با مشهور است.

شاید شیوه نشانه ای روش تبیحه ملش ملکی (تلخیش خوبی) رهیله ای تبیغه و هستی ای کلکل بآجیه بقیه ای بیش تبیحه بقیه ملک ای

هیچگاه شرکتهای موضوع این قانون تشکیل نشده. اینکه در سال ۱۳۶۱ قانون توزیع عادلانه آب به تصویب رسید.

بموجب این قانون مسئولیت آب و فاضلاب هر شهر بعهده شرکت آب و فاضلاب مستقل تحت نظر شورای شهر و یا شهرداری محل محول گردید.

ولی اختلاف نظرها کما کان ادامه داشت تا اینکه "نهایتاً" طرح تشکیل شرکتهای آب و فاضلاب استانی در تاریخ یا زدهم دیماه شصت و نه تصویب رسید که بموجب آن ایجاد و بهره برداری از تأسیسات مربوط به توزیع آب و همچنین جمع آوری و انتقال و تصفیه فاضلاب در داخل محدوده قانونی شهرهای هر استان بعهده شرکت مستقل بنام شرکت آب و فاضلاب استان با مشارکت وزارت نیرو، شهرداریها و بخش خصوصی واگذار شده است.

انگیزه اصلی در تشکیل این شرکتها که طبق قانون باید بصورت غیر مرکز اداره شوند تقویت تشكیلاتی و ارائه خدمات کارشناسی لازم و تأمین اعتبار برای ارگان مسئول در آب و فاضلاب شهرها بوده است.

حال پس از گذشت یکسال از تصویب قانون، وزارت کشور مسئولیت آب و فاضلاب شهری را از خود سلب نموده است و این در شرایطی است که شرکتها آب و فاضلاب استانها سازماندهی و استعداد قبول این مسئولیت را کسب نکرده اند. این قانون که میتوانسته است منشاء تحولات مثبت باشد متأسفانه در شرایط انتقالی موجب رکود و شانه

نیز میگردید و شناسنایی موضع شناختی را میگیرد. شناختی و شناسنایی موضع شناختی را میگیرد.